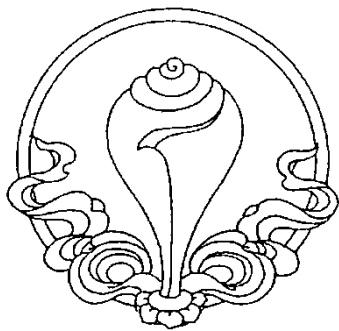

STICHTING TIBET-FONDS "DOLMA"

Hendrick Vroomlaan 78
4383 TN Vlissingen
0118 47 42 53
info@tibetfondsdolma.nl
www.tibetfondsdolma.nl
NL41ABNA0465533280
NL62INGB0000136838

Nieuwsbrief december 2015

Wat later dan gewoonlijk is hier dan weer onze nieuwsbrief. Eind oktober kwam ik terug van mijn reis naar India en deze keer viel het niet mee. De omstandigheden waren zwaarder dan ik gewend was. Vijf kilo lichter en met een fikse verkoudheid waar ik in India niet vanaf kwam, was ik blij weer thuis te zijn. Gelukkig zijn hier de leefomstandigheden een stuk makkelijker dus ben ik nu weer hersteld om u over mijn ervaringen te vertellen.

Net als bij ieder eerder bezoek werd ik in Mundgod weer met open armen ontvangen. De Dolmastichting is hier in de loop der jaren een bekende naam geworden en veel mensen wisten me weer te vinden, soms om me gewoon te zien en te bedanken en dikwijls ook met nieuwe hulpvragen. Ik bezocht mensen die gesponsord worden en ook de lopende projecten. Daarnaast richtte ik deze keer mijn aandacht op de globale ontwikkelingen die te zien zijn in de gehele Tibetaanse gemeenschap. Daarvan vertel ik u ook graag mijn observaties.

Ik wil beginnen met mijn bevindingen omtrent het grote landbouwproject en het biologisch boeren. Ik kwam positieve situaties tegen maar ook moeizame. Van de landbouwactiviteiten van het Rato klooster was ik erg onder de indruk. Niet alleen boeren bebouwen hun land, maar nu ook monniken. Door het Rato klooster is een afgelegen stuk akker beplant met mango-en cashewboompjes en daartussen is rijst gezaaid. Op deze manier wordt gewerkt aan goede opbrengsten om het klooster in de toekomst van een inkomen te voorzien. Dus het geld dat we hiervoor aan hen hebben overgemaakt, is zeer goed besteed. Ik breng hierbij graag hun dank aan u over.

Er is nog een probleempje. Met één pomp wordt de grond van water voorzien maar dat blijkt onvoldoende. Het terrein ligt dermate hoog dat er van nature te weinig water blijft liggen om de boompjes goed te laten groeien. Een tweede pomp is daarvoor noodzakelijk en het klooster deed een aanvraag voor de boring van een tweede bron met toebehoren, waarvan de kosten geraamd worden op € 4.700. We willen proberen hier aan bij te dragen.

Verder verloopt het landbouwproject moeizaam. Zoals overal ter wereld zijn ook de Tibetaanse jongeren moeilijk warm te krijgen om in de landbouw hun toekomst te zien. Velen dromen van een rijkere toekomst in het westen en kiezen echt niet voor het onzekere boerenleven en het harde werken dat daarbij hoort. De afhankelijkheid van de moesson en de zeer kleine perceeltjes maken dit ook wel begrijpelijk, het is er ook allemaal niet eenvoudig, maar waar wel?..... Velen hebben daarom hun landje vol gezet met mangobomen e.d. Dat vraagt weinig werk en na een aantal jaren kan er geoogst worden. De oudere generatie vindt het biologisch boeren daarbij ook erg ingewikkeld. Het is een punt van zorg voor de Tibetaanse leiders.

De nieuwe watertank in camp 5 doet het prima. Eindelijk hebben de meeste mensen dagelijks weer voldoende water, wat een feest! Graag breng ik de dankbaarheid over die de mensen naar me uitstraalden. Toch hebben de bewoners van de verder weg gelegen huisjes nog steeds onvoldoende water omdat de hoofdleidingen na 40 jaar aan vernieuwing toe zijn. Wortels van bomen en struiken zoeken hun weg naar het water en doorboren gewoon de leidingen. Hierdoor raken ze verstopt en kan het water niet doorstromen. Onderhoud blijft natuurlijk altijd een terugkerende opgave. De vernieuwing is geraamd op ongeveer € 6.000. Wat zou het fijn zijn als we er met elkaar voor kunnen zorgen dat iedereen in camp 5 weer water heeft!

Bij mijn bezoek aan het bejaardenhuis werd meteen een ander probleem duidelijk: de stroom viel uit. Ook op mijn eigen kamer gebeurde dit regelmatig, één keer zelfs 2,5 dag! Behalve veel ongemak betekent dit dat er heel veel voedsel bederft in de koelkasten en diepvriezers. De voorraad wordt dan uiteindelijk hondenvoer..... Een beetje verkoeling met ventilatoren is dan voor de bejaarden niet meer mogelijk. Wat zou het een uitkomst zijn wanneer ze over een generator beschikken die voor noodstroom kan zorgen! De kosten daarvan komen, inclusief een voorraadje benzine, op € 1.500. Doet u mee?

De nieuwe diepvries van de centrale school snort prima en wordt goed gebruikt. Ook de nieuwe zonnelamp geeft zijn licht in het donker en het lekke dak van het Drepung Loseling klooster is vernieuwd. Geen druppels meer op de schriftjes van de kinderen. Iedereen blij en hartelijk dank daarvoor.

Onderwijs blijft een belangrijk aandachtsveld voor onze stichting. Armoedebestrijding begint bij goed onderwijs. Ik kreeg vanuit vier verschillende locaties aanvragen voor lees- en studieboeken. Het benodigde totale bedrag hiervoor is ongeveer € 1.650. Dit heeft zoveel algemeen nut dat we daar graag voor willen sparen.

Overall op school hangen inspirerende spreuken.

Ook hebben we verschillende jongeren studiebeurzen gegeven waardoor zij de komende jaren verzekerd zijn van een goede beroepsopleiding. Hiermee is de kans groter dat ze in India willen blijven en daar een baan vinden. Zo zijn zij ook een voorbeeld voor hun medescholieren, dat je met hard werken iets kunt bereiken.

De internaatskinderen vergeten we zeker niet. Al meerdere jaren hebben we ervoor kunnen zorgen dat deze groep kinderen toch een fijne tijd heeft tijdens de lange koude winterperiode rond het Tibetaans Nieuwjaar. Zij hebben geen ouders of zijn niet in de gelegenheid naar huis te gaan. De winterschool die dan wordt georganiseerd geeft hun toch een blij gevoel. Voor vervoer, verblijf, eten en drinken hebben we tenminste € 1.200 nodig.

Ik heb het sportveld bewonderd dat is aangelegd op een centraal gelegen terrein. Er wordt hard gewerkt aan meer sportmogelijkheden wat vooral voor de jongeren erg belangrijk is. Tibetanen zijn gek op voetballen, jong en oud komt kijken en heeft enorm veel plezier. Het lijkt zelfs een centrale ontmoetingsplek voor de hele gemeenschap te worden. Er is een vereniging opgericht, de Doeguling Youth & Sports Association en van deze vereniging kregen we het verzoek om een watertank met 6 kranen te financieren. Er is in de verre omgeving geen water aanwezig is. De kosten zijn € 1.760.

Ik bezocht verschillende mensen in echt belabberde omstandigheden. Wat is er toch nog een nood in de wereld. De volgende mensen brengen ik speciaal onder uw aandacht:

Lobsang Tsultrim (42) was monnik maar is nu getrouwd en heeft twee kleine kinderen. Zijn vrouw is mank. Hij heeft heel wat geploeterd om het vak van timmerman en houtbewerker onder de knie te krijgen. Tijdelijk heeft hij een vreselijk stoffige werkplaats waar hij ook met zijn gezin in woont. Een sponsoring van € 30 per maand zou hun zware omstandigheden een stukje verbeteren.

Chodar (76) is al 30 jaar weduwnaar. Hij woont alleen in een uiterst gammell en lek huisje, het beroerdste wat ik daar ooit heb gezien. Hij heeft zijn 3 zonen alleen opgevoed, maar heeft hen al jaren niet meer gezien en ze ondersteunen hem ook niet. Een sponsoring van € 20 per maand zou zijn situatie verlichten.

Tsering Dolma (32) woont in noord-oost Tibet. Haar man is bij een motorongeluk omgekomen. Ze heeft twee kinderen. Ze kan slecht zien en haar ogen zouden geopereerd moeten worden. Ze verdient wat geld door medicinale kruiden te plukken. Sponsoring van € 40 per maand helpt haar in het veel duurdere China enorm.

Ook deze keer waren de aanvragen voor hulp bij medische kosten talrijk. Dat zal altijd blijven doorgaan. Zonder verzekering staan de mensen met de rug tegen de muur en moeten ze soms forse leningen aangaan. Onze hulp met maximaal € 250 per ziektegeval is zeer welkom. Onze medicijnpot raakt nooit vol en is zeer nuttig.

Een door diabetes geteisterde voet. Dit soort situaties kom ik vaak tegen en met de medicijnpot kunnen we de mensen een beetje helpen.

In ieder huisje komen twee families te wonen.

Het klooster en de bergen geven een gevoel van thuis.

Op het einde van mijn reis kwam ik in Dharamsala. Medewerkers van het Home Department brachten me naar Bir om de voortgang van het werk aan het nieuwe dorp voor de ex-gevangenen uit Tibet te bekijken. Ik vond het indrukwekkend om te zien hoe hard er gewerkt was en nog steeds wordt. De straten zijn af en er zijn al aardig wat huisjes onder de kap. In totaal worden er 72 gebouwd en de planning is dat alles per 1 juli klaar is. Dat lijkt me best haalbaar want er wordt door de 80 bouwvakkers heel goed samengewerkt. We hebben voor 5 woningen de bouwsom gegeven. Samen met een andere Nederlandse organisatie zijn we de enige buitenlandse donoren. We mogen best trots zijn op onze inbreng! Er is nog een aanzienlijk tekort op de begroting, dus het zou mooi zijn als we nog een extra bijdrage kunnen geven zodat het project op tijd af is en de bewoners er hun intrek kunnen nemen. Zullen we het halen om nog een huisje te kunnen doneren?

En zo verliep mijn reis met bergen en dalen. Met mooie ontwikkelingen en zorgelijke ontwikkelingen. Graag wil ik enkele van mijn observaties met u delen.

Als je rondloopt in een Tibetaanse nederzetting valt het onmiddellijk op hoeveel mensen, vooral jongeren, een smartphone hebben. Net zoals in de hele wereld is het hét communicatiemiddel bij uitstek. Binnen het kamp maar ook tussen de verschillende kampen in India en Nepal en zeker ook met de Tibetanen in andere landen. Het is goedkoop en informatief en je kunt er makkelijk foto's mee versturen. Ook in de kloosters zijn ze overal aanwezig. Aanvankelijk is daar wel geprobeerd om ze te verbieden, maar dat was gewoon onbegonnen werk. Het is een trend die niet te keren is. U denkt misschien: hoe kunnen ze dat allemaal betalen? Wel, voor zover ik hoorde worden ze vaak geschonken door familie of sponsors. Ze zijn ook veel goedkoper in India dan in Nederland. Telefoneren en internetten moest altijd via een telefooncel of internetcafé. Maar die zijn nu haast allemaal uit het straatbeeld verdwenen. Het grote voordeel is dat de mensen makkelijk met elkaar kunnen communiceren. Familieleden blijven elkaar volgen via foto's, iets wat voor ouders en kinderen die ver van elkaar wonen natuurlijk geweldig is. Maar er is ook een groot nadeel aan. Het beeld dat de jongeren via facebook van het westen hebben is onverdeeld positief: er lijken alleen succesverhalen te bestaan. Dus menig jongere heeft maar één doel: naar het westen vertrekken, daar een baan vinden en rijk worden.

Daarbij is het opleidingsniveau van de jongeren tamelijk hoog, terwijl er in de vluchtelingenkampen weinig passend werk voor hen is te vinden, alleen bij het Tibetaans bestuur en in het onderwijs. Er is door de goede opleiding logischerwijs een hoge ambitie ontstaan en die is moeilijk te verwezenlijken in het arme India. Dit zorgt er weer voor dat jongeren geneigd zijn naar het westen te willen.

De uitstroom naar de rijke landen zoals de V.S., Australië, Maleisië, Taiwan en Europa is hevig aan de gang. Ook nodigen sommige landen zelf de Tibetaanse jongeren uit met als gevolg dat er een leegloop in India ontstaat van de Tibetanen die gestudeerd hebben. Veel knappe koppen die juist zo hard nodig zijn om de gemeenschap te dragen, vertrekken naar het buitenland.

Het aantal nieuw aangekomen vluchtelingen is drastisch gedaald. Dit lijkt een mooie ontwikkeling, want wie wil nu dat er mensen met grote risico's komen vluchten uit het Tibet? Toch wil dit niet zeggen dat mensen Tibet niet uit willen, integendeel. De reden is dat de grenzen van Tibet volkomen zijn dichtgemetseld sinds de Tibetaanse protesten tegen de Olympische Spelen in 2008 in Beijing. Het gevolg daarvan is dat de aanwas van vluchtelingen sterk is teruggelopen en de groep tussen 20 en 50 jaar steeds kleiner wordt. En dit is dan nog een ander aspect: dat er steeds minder mensen, die in de kracht van hun leven zijn, de samenleving dragen.

Ook het kindertal is de laatste jaren sterk teruggelopen. Oorzaken kunnen zijn: minder kinderen per stel door meer welvaart en betere anticonceptie en minder jonge stellen door minder aanwas en het vertrek naar het buitenland. Dit heeft op korte termijn gevolgen voor de (school) voorzieningen en op langere termijn werkt het de vergrijzing in de hand.

Na 50 jaren werken aan vooruitgang is goed te zien dat de welvaart is toegenomen. Dit is allemaal dankzij de blijvende donaties van u en velen met u in de hele wereld! De levensstandaard van de mensen is verbeterd, alle kinderen kunnen naar school, er is water beschikbaar, riolering, landbouwmogelijkheden, enz. enz. Dit is waar we allemaal naar toe gewerkt hebben.

Waar 50 jaar geleden de mensen ongeveer dezelfde leefomstandigheden hadden, zie je nu dat er verschillen gaan optreden. Meer rijkdom is te zien in de kampen: meer auto's, meer mooie nieuwe huizen die scherp afsteken bij de huisjes uit de begintijd. Er komt heel wat geld van familie uit het buitenland, van gepensioneerde Tibetaanse militairen uit het Indiase leger en geslaagde zakenmensen. Er is een contrast tussen arm en rijk gekomen. Dat is een enorme verandering in de Tibetaanse samenleving.

De kleintjes zingen zorgeloos.

Daar tegenover staat een grote groep mensen die het nog steeds zwaar heeft. Het wordt een groep "achterblijvers" zoals bejaarden, zieken, werklozen, kleine boertjes enz. Deze mensen hebben nog steeds onze steun hard nodig. In India is een enorme inflatie: ongeveer 7% per jaar. En ook de wisselkoers van de euro staat al geruime tijd onder druk. Het laatste jaar zelfs bijna - 7%. Het gevolg is dat het sponsorgeld steeds minder waard wordt en de mensen van de € 20 of € 25 euro per maand veel minder kunnen kopen dan een paar jaar geleden. Eigenlijk zouden we het sponsorgeld structureel moeten verhogen met 10 tot 20 % om de koopkracht op peil te houden. Wilt u daar eens over nadenken?

Zoveel mensen zijn momenteel onderweg en op zoek naar een betere en veiligere toekomst. Ook Tibetaanse jongeren denken in het westen meer ontwikkelingsmogelijkheden te krijgen en zien Europa en Amerika als een boom waar geld aan groeit. Sommigen lukt dat ook maar velen moeten hier harder ploeteren en zijn eenzamer dan voorheen. Ik weet zeker dat ook de leden van de Tibetaanse regering met zorg kijken naar deze ontwikkelingen en er zo goed mogelijke oplossingen voor zoeken. Maar vast staat dat er nog steeds veel hulp nodig is.

Namens de Tibetanen wil ik u dan ook bedanken voor alle donaties die u steeds weer overmaakt. Het zorgt ervoor dat de mensen daar zich gesteund voelen in hun moeizame leven en velen helpt u op deze manier om het toch wat makkelijker te hebben.

Met dit bijzondere logo wil ik de nieuwsbrief graag eindigen. Het is een logo dat gemaakt is door de jongeren van de Doeguling Youth & Sports Association: de vredesduif die voor iedereen uitvliegt. Prachtig creatief vormgegeven! Er zijn gelukkig nog veel jongeren die de Tibetaanse samenleving willen helpen en daarvoor activiteiten ondernemen.

Ik hoop dat ook ú vertrouwen houdt in de boodschap van deze vredesduif en wens u een goede jaarwisseling.

Tashi Delek !

Fraus de Reeper

Oproep nieuw bestuurslid.

We zoeken iemand die ons bestuur wil komen versterken. We vergaderen ongeveer 4 keer per jaar in Zeeland. Daarnaast gaat veel overleg via e-mail. En verder is het werk natuurlijk afhankelijk van de taken die er verricht moeten worden en uw eigen inbreng. Het belangrijkste is dat u een warme belangstelling heeft voor de Tibetaanse zaak. **Interesse?** Neem dan gerust contact op.